

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Szerkesztőség:

Főtitkár, Hermann-udvar I. emelet,
a külső folyosón.

Bérmintelen leveleket csak ismert
keztől fogadjunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Főtitkár, a törvényszék melletti Neumann-
házak utcájára nyíló helyiségében.

Hirdetések díjazásáért szerint.
Egyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnap
utáni szám 3 kr.

Megjelenéstől és ünnepek után is

Előfizetési árak:

Helyben hazhoz hordva:

Egész évre	12 frt.
Fél évre	6 frt.
Negyed évre	3 frt.
Egy hónapra	1 frt.

Vidékre postán küldve:

Egész évre	14 frt. — kr.
Fél évre	7 frt. — kr.
Negyed évre	3 frt. 50 kr.
Egy hónapra	1 frt. 20 kr.

Hirdetések helyben ártandók.

Külpolitikánk sikerei.

Arad, november 25

A magyar delegatio külügyi albizottságának mai ülésén, — mint távirataink értesítenek, — Falk Miksa a bizottság előadója betértesztette nagyszabású jelentését. A kitűnő államirát, mely míg egyfelől szerződésének tekintetben működését ismételtén kiváló actióhoz juttatta, másfelől újra meggyőző arról, hogy külpolitikánk alapjában, de főleg végeredményében oda fejlődött, a hova a magyar nemzeti közvélemény — talán kissé korábban — terelni akarta minden körülmények között.

Falk Miksa külügyi jelentését alább egész terjedelmében adjuk és itt örömmel szolgál constatalni, hogy e jelentésben a bizottság mindenekelőtt meleg rokonszenvenek ad kifejezést a bolgár népnek szabadsága és önállósága érdekében folytatott küzdelme iránt. És midőn ezt teszi, nem tartja vissza sajnálkozását a felett, hogy Oroszország éppen akkor igyekezett Bulgáriának szabadságát és önhatározási jogát csorbítani, mikor ő is azon cabinetek sorában van, melyek a berlini szerződést aláírták s annak respectálására első sorban vannak kötelezve.

A jelentés további folyamán teljesen egyetértve Tisza és Kálnoky ismert nyilatkozataival, hangsúlyozza egyelőre az erkölcsi támogatás szükségét a bolgár nép iránt; természetesen csupán addig, a míg egyes hatalom protectoratust nem akarja Bulgária felett gyakorolni, hogy így a bolgárok önhatározási jogát fegyverrel nyomja el, — mert ekkor monarchiánk minden habozás nélkül indíttatva érezné magát határozott állást elfoglalni.

Bulgária és Keletromelia egyesítésének kérdésében is egyetért az albizottság Kálnokyval, ki a törvényes alapon való egyesülést nem tartja a monarchia érdekeibe ütközőnek. Örömmel értesül továbbá a bizottság arról, hogy az európai érdekek megvédésére alakult hatalmak köre mindinkább tágasbul, úgy hogy ujabban Anglia és Olaszország is hozzá csatlakozott.

Kiválóan fontos még és a magyar nemzeti közvélemény incarnatiójául tekinthető a jelentésnek az a mindenek

felett való hangsúlyozása, hogy Oroszországgal való viszonyunk egészen más jellemű, mint az, mely Németországhoz fűz minket. Ez a körülmény a míg a monarchia békés hajlamairól biztosít feltétlenül, addig feljogosít azon meggyőződésre, hogy bármily helyzet keletkezzék is, külügyi kormányunk a monarchia kötelességeinek teljesítésében semmi körülmények között nem fog egyedül állani.

A jelentés végül azon csaknem sértőnek mondható feltevessel szemben, mintha Magyarországon bármely beszámítható ember a háborút kívánná, — kijelenti, hogy hazánk elleni bűnek tekintetén — a legvégső kényszer esetét kivéve, — annak kívánatait vagy előidézését.

Ez a józan hang vonul végig az egész jelentésben, mely alapján véve külpolitikánk sikereinek az elismerése, teljes érdemei szerint.

Mondjuk ki, hogy ez méltányos és kiválóan megérdemelt elismerés. Hiszen külügyi kormányunk a még mindig actióban levő bolgár ügyben Oroszország tulkapásaival szemben oly sikereket ért el, melyek monarchiánk állását minden áldozatok nélkül nagyban emelték Európa szemeiben.

Lehetséges ugyan, hogy azzal az erősebb fellépéssel, melyet a magyar közvélemény az orosz erőszakoskodásokkal szemben már rég hangoztatott, korábban rábírhattuk volna Oroszországot arra, hogy Bulgáriát békén hagyja, de akkor akarunk érvényesítésére mindjárt harczvonalba is állíthattunk volna néhány hadtestet, a mi egyrészt a viszonyt Oroszországgal még feszültebbé tette volna és a többi államokat, lehet, önérdék föltevésére jogosította volna s az oroszoknak fegyvert adott volna kezükbe Bulgáriában olyféle igazságokra, hogy talán mi akarunk occupálni, s maguk a bolgároknak egyrészt nem nyílt volna alkalmuk az orosz erőszakoskodásokról meggyőződést szerezni, másrészt fegyveres föllépésünkkel tán bizalmatlanságot támaszthattunk volna törekvéseink iránt.

Hanem éppen az a csendes nyugodtság, melylyel a bolgár eseményeket kísértük, győzte meg a hatalmakat politikánk békés hajlamairól, a

bolgárokat pedig önzetlen támogatásunkról és Oroszországot engedte abba a hinárba szakadni, honnan most csak neveltséges megaláztatás árán bir menekülni.

Ki hitte volna ezelőtt csak pár hónappal is, hogy Bulgária, mely a szerbek mellett nyilvánult rokonszenvenek miatt halálos ellenségének tartott, belénk vesse teljes bizalmát? Ki gondolta volna, hogy a szatóc angol politika egyet fordít kerekén, s minden utógondolat nélkül mellénk áll. Avagy kinek jutott volna eszébe, hogy a lepisuskásszerű Olaszország is beáll sorainkba Oroszország megrendszabályozására? Mindezeket — valljuk be — nem mertük hinni, mert Ausztria-Magyarország eddigi ingadozónak látszó politikájával sohasem birta fölébresztetni maga iránt azt az általános bizalmat, mely az ideger. nemzeteket körébe édesgethette volna; s ha ma egy osztrák-magyar-német-angol- és olasz solidaritásról beszélhetünk, azt csakugyan érdemeül kell tudnunk külügyi politikánk szerencsés vezetésének. Ilyet még ritkán ért meg Ausztria-Magyarország, mert volt ugyan idő máskor is, mikor szövetségbe került más államokkal, de hogy e szövetség keretében a vezérő szerep az övé lett volna, ez ideig nagyon ritkán történt, most pedig nem igényli magának az elsőséget egyik állam sem, ellenben egyaránt elismerik monarchiánk elsőbbségi jogát s az ő zászlója alatt kívánnak a Balkán örökkön bolygatott kérdésében dönteni.

Külügyi politikánk sikerében azonban nem minden érdem a külügyé, igen nagy része van abban Tisza Kálmán miniszterelnöknek is, aki míg egyrészt higgadt, okos politikájával Európa jóakaratu figyelmét és megtisztelő bizalmát hazánk irányában föltudta ébresztetni, másrészt határozott, szilárd magatartásával a monarchia nagyhatalmi állásának tiszteletét tudott szerezni. Nem követte a közvélemény kalandozásait, dicsvágyó igéretekkkel nem törekedett olcsó népszerűség után üres fenyegetésekkel, hallgatott s dolgozott titokban, mikor más államférfiak toborzókat elkapatottságukban. Mikor pedig a monarchia érdekei úgy kívánták, az államférfiu bátorságával merte kimondani Oroszor-

szágnak a tiltakozást Bulgária megszállása ellen; és hogy az ő szavai figyelmet ébresztettek az egész világon, hogy a külhatalmak ettől az időponttól kezdve közeledésre mutattak hajlandóságot monarchiánk keleti politikájához, meg hogy Oroszország is kezdett visszavonulni utjára térni, abban része van képviselőházunk tapintatos magatartásának is, mely igazoltta tette a világ előtt, hogy nálunk a politikai ellentéteknek van ugyan néha tulságos nyoma a belügyi kérdésekben, de a mikor az állam érdekei úgy kívánják, az ellentétek elsimulnak.

Ecclatansabb példát erre alig hozhatnánk föl, mint Andrássy Gyula grófnak a delegatióban történt föllépését, melyről eleve mindenki azt képzelte, hogy zászlóbontás akarna lenni a külügyi politika megtámadására, de a melyről hamar kitűnt, hogy nem volt egyéb ügyes diplomatiái mesterfogásnál, melylyel a Bulgáriában ügyetlenkedő Kaulbarst végleg megszalasztotta.

Ha most összegezzük a dolgokat s látjuk, hogy Oroszország összes eddigi erőfeszítéseivel nemcsak hogy tényleges eredményeket el nem ért, de eljátszotta végleg a bolgárok rokonszenvét is, magát isolálta, a nagyhatalmak pedig monarchiánk köré csoportosultak, s mindezt higgadt, okos politikánkunk köszönhetjük, az eddig elért eredményekkel annyira meg lehetünk elégedve, hogy részünkről nyugodtsággal nézhetünk a jövő események elé.

Falk Miksa külügyi jelentése.

— Az „Aradi Közlöny“ távirati tudósítása. —
Budapest, november 25.

A magyar delegatio külügyi bizottságának mai ülésében Falk Miksa előadó betérjesztette jelentését, mely a bizottság némi módosítása után egész terjedelmében a következőleg hangzik:

A külügyi albizottság tanácskozásainak általános része ez évben majdnem kizárólag a keleti, nevezetesen a bolgár eseményekre vonatkozott, melyeknek egyes fordulatait a hazai közvélemény egy év óta rendkívüli érdeklődéssel kíséri. Az albizottság kötelességének tartotta, mindenekelőtt kifejezést adni

azon meleg rokonszenvenek, melylyel hazánkban a bolgár népnek szabadsága és önállósága érdekében folytatott küzdelme találkozik, azon szabadság és önállóság érdekében, mely a bolgároknak még különösen is a berlini szerződést aláírt európai hatalmak által biztosítva lett. Annál sajnálatosabbnak tartja a külügyi albizottság azon tényét, hogy Bulgária szabadságának és önrendelkezési jogának csorbítására szokatlan eszközökkel is kísérletet tenni vállalkozik egy hatalom éppen azok közül, amelyek ama berlini szerződést aláírták és így annak tiszteletben tartására első sorban volnának kötelezve. Ezen sajnálatos ténynek súlyát nem csökkenthetné az sem, ha a bolgárok természet- és szerződés szerinti jogainak megsorbitására irányzott törekvések formailag nem ellenkezének is a berlini szerződés betűjével; mert e szerződés fenntartása nyújthat egyedül biztosítékot arra, hogy a berlini congressus által a Balkán-félszigeten alkotott mű legalább aránylagos általánossággal fog birni és hogy az európai béke legalább bizonyos időre meg fog szabadulni a kelet felől fenyegető veszélyek megújulásától. Azt pedig e szerződésnek nemcsak szelleme, de még bettje is kétségtelenné teszi, hogy a felszabadított keleti államokkal szemben semmiféle hatalomnak nincs joga oly kiváltságos állásra, mely számára a szerződésben világos szavakkal fentartva nincs. Hogy a bolgár nép és kormány, a jogi szempontnak ily kétségtelen volta mellett, a tulkapásokkal szemben, és a legnehezebb megpróbáltatások közt férfias küzdelmében jogosult elmentállásában nem ment túl az önvédelem- és önfentartás-szabta kötelesség legislegszerűbb határain, ezen önmérséklés csak növelheti az irántuk való rokonszenvet; mert ha a nemzetközi jog mai állása szerint minden államnak joga van azt követelni, hogy egy másik állam területén az ő biztonsága és érdekei ellen irányzott fondorlatok meg ne türessenek, annál nagyobb jogosultsággal birna az erősebb föllépés ott, a hol ily kísérletek színhelyét magának a fenyegetett államnak területe képezi.

De midőn egyfelől hivatva és kötelezve érezte magát az albizottság amaz eljárása feletti véleményét leplezetlenül kimondani, másfelől komolyan kellett foglalkoznia azon kérdéssel is: vajjon azzal szemben a mi monarchiánkunknak mit lehet, mit kell tennie? Az albizottság azon nézetben van, hogy addig, a míg a Bulgária nemzetközi jogállása és önállósága elleni támadás, bár a legelemibb jogfogalmak szerint meg nem engedett, de mégis fenyegetésen túl nem menő eszközök-

kel foly és mindaddig, a míg e támadások által sem valamely európai érdek, melyet a többi európai hatalmakkal egyetemben, sem valamely osztrák-magyar érdek, melyet magunknak, szükség esetén kizárólag saját erőnkkel is védenünk kell, meg nem sértenek: addig a rokonszenv nyilatkoztatásán és az ebből folyó erkölcsi és diplomatiái támogatáson túl nem terjeszkedhetünk. Nem kis-sinylendő gyakorlati értéke van ezen erkölcsi támogatásnak is, mert az arról biztosítja a bolgárokat, hogy azon pillanatban, midőn velők szemben a fennálló szerződések egyenes megsértése akarna elkövetetni, a midőn valamely egyes hatalom akár protektoratust akarna magának vindicálni az ő országuk fölött, akár pedig fegyveres erővel önelhatározási jogukat elnyomni, hogy abban a pillanatban az ő érdekek egyszersmind európai érdeké is válják és hogy a külügy-miniszter ur világos és minden kétséget kizáró módon tett nyilatkozata szerint, ily esetben monarchiánk is indítatva volna a szerződések fentartása érdekében határozott állást foglalni. Ennek tudata bátoríthatta eddig is a bolgárokat, hogy a törvénytelen beavatkozásnak erő-lyesen ellentálljanak; a minék következtében már is beállott azon örömdetes tény, hogy az ország belnyugalmit közvetlenül fenyegető veszély elhárított és hogy Bulgária kormány és népe háborítatlanul hozzáláthat azon ügyek rendezéséhez, melyek a szerződés értelmében egyedül saját elhatározásuk-tól függnek.

Ezekről különböző természetű Bulgária és Keletrumélia egyesítésének kérdése, melynek végleges rendezésére csakugyan a berlini szerződést aláírt európai hatalmak közre-működése szükséges. Az albizottság nagy megnyugvással vette a t. külügyminiszter ur-nak ama nyilatkozatát, hogy ő Bulgáriát és Keletruméliát egyesítést, ha az törvényes ala-pon létrejö, a monarchia érdekeibe ütközönek nem tartja. Ez alkalommal azonban egyszer-smind a t. külügy miniszter urnak megfontolá-sába ajánlja azon kérdést: vajjon nem volna-e célszerű, az elvi elismeréstől az elvnek gyako-rlati érvényesítésére átmenvén, az unio tör-vényes úton való keresztülvitelére a kezdömé-nyezést magára vállalni, hogy ez uton lega-lább a bolgár-kérdés a jog alapján való vég-leges befejezését találja.

A kelet jövőjének bizonytalansága mel-lett, az albizottság csak megnyugtató tuda-mással vehette a külügyminiszter urnak azon kijelentését, hogy ő tántoríthatatlanul ragasz-kodik a magyar miniszterelnök ur által vele egyetértőleg a magyar képviselőház az évi szeptember 30-ikán tartott ülésében kifejtett programhoz, hogy a Balkán-félsziget terüle-tén fölmerülő kérdések megoldásánál egyedül a fennálló szerződések határozmányait tekinti irányadóknak, tehát kizártnak tartja mindazt is, ami Bulgáriának szerződésileg biztosított autonómiáját megcsorbíthatná, és végre, hogy ő sem kívánja a berlini szerződésnek, habár alakilag correct módon történendő oly módo-sítást, a mely e szerződés alapelvét halomra döntve, valamely egyes hatalomnak a nevezett területen túlsúlyt engedne. Ezen program az albizottság nézete szerint is, egyaránt meg-felel egy Európá, mint monarchiánk érdekei-nek. Amazokat, ha kell, a többi szerződésű hatalmakkal együtt fogjuk védeni és az albi-zottság a t. külügyminiszter ur közléseiből meg-

nek nyilatkozó hatalmakkal köre mindinkább tágasbul, hogy két oly nagy tekintélyű hata-lom, mint Anglia és Olaszország már is hozzá csatlakozott, úgy, hogy már ma is bizton re-mélhető, miszerint túlyomó többsége azon hatalmakkal, melyek a berlini szerződést alá-írták, nem fog hiányozni ott, a hol esetleg e szerződés fentartásáról és megvédéséről leend szó; sőt, hogy — eddigi nyilatkozatai sze-rint ítélve — Oroszország sem szándékozik a berlini szerződés teréről lelépni. Az albizottság sajnálattal constatalja, hogy a Bulgáriában köz-bejött tények az Oroszország részéről a berlini szerződést illetőleg elfogadott elvi álláspont-tal nem voltak összhangzásban. mely összhang biz-tosításában látja és keresi az albizottság Orosz-orozsággal való jó viszonyunk feltételét. Ily értelemben az albizottság egyetért külügyi kormányunk azon törekvésével, mely szerint az, saját érdekeink megóvása mellett és az általános érvényű szerződések alapján. Orosz-orozsággal is a jó viszonyt fentartani iparkodik. Ezen törekvésben, mely kétségtelenül a béke biztosítását szaporítja, az albizottság annál kevésbé lát valami nyugtalanítót, miután a külügyminiszter ur egyszersmind minden két-séget vagy félreértést kizáró világos szavakkal kijelenté, hogy Oroszországgal való viszonyunk egészen más jellemű, mint az, mely köztünk és Németország közt fennáll; hogy tehát még most is áll az, a mit a t. külgy-miniszter ur a mult évi delegatio előtt kije-lentett, t. i. hogy „külügyi politikánk alap-ját, miként ezelőtt éveken át, ugy most is, a Németországgal való szoros baráti viszony ké-pezi, mely oly szilárd alapra van fektetve, hogy az fennállása óta semminemű változást nem szenvedett.”

Ily körülmények közt nem kételkedünk, hogy a külügyi kormányunk a mindnyájunk által oly hön óhajtott béke fentartására irány-zott törekvéseivel mindenkor lépést fog tar-tani azon erély is, melyet a monarchia érde-keinek és tekintélyének érvényesítése körül kifejt. Magától értetlik, hogy saját érdekeink megvédése első sorban a mi feladatunk és hogy senki másról nem kívánhatjuk oly fele-lősség elvállalását, mely bennünket illet; de ha e tekintetben a reánk neheződ kötelessé-geket, a provocatióknak még látszatát is ke-rülő ildommal, de egyszersmind erélyvel is teljesítjük: az albizottság osztja a miniszter ur azon reményében, hogy törekvéseink ba-rátok és támogatók nélkül nem fognak ma-radni. Magyarország épugy méltányolja a béke áldásait, mint Europa bármely állama és nincs Magyarországon oly politikai té-nyező, mely a háborút kívánja. Eltekintve attól, hogy civilizizált korunkban a háboru so-hasem lehet kívánatos, hanem legfőlebb végső esetekben, mint elháríthatatlan rossz fogadható el: főleg Magyarországnak olyannyira szük-sége van összes erejére, belfelőlődésének elő-mozdítása érdekében, hogy nemcsak a civilisa-tió és az emberiség, hanem a szó teljes értelmé-ben saját hazája elleni bünt követne el azon ma-gyar ember, a ki ily végső kényszer esetétkivé, háborút kívánni, vagy ilyent könnyelműen előidézni elég lelkiismeretlen volna, vagy a ki ily végső kényszert más indokokból akarna leszámaztatni, mint létérdekeink és becsül-tünk megvédésének kötelességéből. Hanem igenis, midőn a béke fentartására irányzott minden törekvünk dacára is ily kénysze-rőség beállna: akkor nem lesz áldozat.

csönkítatlan fentartását Magyarország magára nézve is létkérdésnek tekinti.

Ezen nézetek előadása után az albizottság kéri a t. országos bizottságot, hogy, ha azok-al egyetért, méltóztassék a jelentés ez ál-talános részét helyeslő tudomásul venni.

K ü l f ö l d .

A bolgár fejedelemség kérdése. So-phiból megbízható oldalról jelentik, hogy az orosz kormány a mingreliai hercegnak bolgár fejedelemség megalapítását hivatalos kijelölésével alig fog fellépni. miután meggyőződött, hogy ezen herceg esetleges megválasztásának megerősítése nem várható az összes szerződési hatalmak részéről.

Ezek szerint, a bolgár fejedelmi trónra újra betöltése sok nehézséggel jár és nagy szerencse lesz, ha nem idézi föl a leg-komolyabb jellegű bonyodalmakat. Batten-berg Sándor után a bolgárok Waller-már dán királyi herceget választák meg egyhangulag fejedelmül, de a herceg nem fogadta el a választást, legfőképpen, mert Oroszország ellenzete. Fölérült aztán a min-greliai herceg jelöltsége, mint kit Oroszország portál. Most meg annak vesszük híré, hogy Oroszország aligha föllépteti hivatalosan, bolgár fejedelmi jelöltül a herceget, mert nem bizonyos felőle, hogy a hatalmak e jelöltségben megegyezze-nek és azt acceptálják. Dadián herceg ur jelöltségét tehát jóformán elejté Orosz-orozs s fölhivatalosan kudarczot vallott vele, még mielőtt hivatalosan előlépt volna a min-greliaival, ki most már visszamehet kaukázusi birtokaira.

Ha igaznak bizonyul az erre vonatkozó-lag alább közölt hír, ebből az látszik, hogy a hatalmak egyike-másika ezzel viszonzozza Oroszországgal abbéli konokosságát, melylyel a dan herceg jelöltségét ellenzé, holott azt a többi hatalmak elfogadták volna.

E pillanatban nincs jelölt a bolgár trónra s a sok huzavona és nehézség, mely-lyel e trón betöltése jár, aligha nem oda vi-szi a bolgárokat, hogy újra megválasszák Battenberg Sándort, kitől csak tájéda-san tudtak megválni, akihez most is épp oly lelkesedéssel és szívésséggel ragaszkodnak, mint akár tavaly, a slivniczi győzelem ide-jén. Ma pedig e győzelem évfordulóján szám-talan üdvözlő sürgönyt küldenek a bolgárok Sándorhoz és egyik sürgöny azon reménynek ad kifejezést, hogy Battenberg Sándor nem-sokára mint a független Bulgária királya fog visszatérni.

A jövő fejleményeiről nem tud senki számot adni, de annyi bizonyosnak látszik, hogy Battenberg Sándor újra megválasztása nagyszabású compheatióknak képezne kiindu-lási pontját.

Ismét lázadó bolgár tisztek. So-phiból jelentik, hogy a nemrég szabadon bocsátott bolgár lázadó tisztek Gruew és Benderew igazításainak sikerült a sumlai tüzértisztek között összeköttetést előidézni, melyet azonban idejekorán fölfedeztek és el-nyomtak. A sumlai tüzértisztek összes tiszteinek be kellett adniuk lemondásukat. Todorow és Panew főhadnagyokat Drinápolyon át túlvitték a határon. Dr. To-te w katonavost, ki Ruscsukon át Romá-niába akart menekülni, a ruscsuki kertületi főnök Mantow parancsára letartóztatta. Ni-kolajew hadügyminiszter szigorú vizsgá-latot indított meg az összeesküvők ellen.

Legujabb posta.

Bolgár küldöttség Sándor fe-jedelemnél. Bukarestből jelentik: A bol-gár küldöttség, a mely

noff, Velcov, Angheloff, Jel-czoff és Bogdanoff tagokból áll. A mint Rizoff az utasításokkal megérkezik, a bizottság azonnal utra kel.

A mingreliai herceg jelölt-sége. Azt a hírt, mintha Oroszország elállt volna a mingreliai herceg jelöltségétől a bol-gár trónra, bécsi diplomatiái körökben ed-dig nem erősítik meg. A hatalmak — Ausz-tria-Magyarország is, Angolország is — tar-tózkodó magatartást tanúsítanak e jelöltség-gel szemben. — Teljesen megbízható sophiai hírek szerint a bolgár közvélemény a maga egészében ellenszenves a a mingreliai herceg jelölt-sége iránt. — A „Times” közlé tesz egy bolgár képviselőtől egy magánlevelet, melyben ez azon meggyőződésének ad kifeje-zést, hogy a sobranje a mingre-liai herceget nem fogja fe-jedelmevé megválasztani, sem más orosz jelöltet, mielőtt Bulgária egyesítése Ruméliával ke-resztül nem vitetik. A közben pedig Bulgária 250.000 főből álló nép-főkelést szervez, szabadsága és függetlensége megvédelmezésére.

A román kormány a bolgár regensséggel szerződést kötött, melynek alapján a román kormány kötelezte magát minden politikai menekültet ki-szolgáltatni: e szerződés alapján 28 román földre menekült bolgárt már ki is ad-tak a regensségnek. Ezek között van Sapo-now, a hírhedt igazgató. A Romániában volt tisztek: Gruew, Popow, Ivanow, Gudsov stb. Oroszországba menekültek.

N A P T Á R .

November 26. Péntek. Róm. cath. napt. Konrád. — Prot. naptár, Konrád. — Görög-orosz naptár (no-venber 14.) Filop ap. — Nap kél 7 óra 24 percz. Nyugszik 4 óra 12 percz.

Nov. 27. Az aradi dalegylet estélye a Strobl ven-déglothen.

Nov. 28. Aradmegye főispáni beiktató közgyűlése d. e. 10 órakor.

Nov. 29. Arad város rendkívüli közgyűlése d. e. 11 órakor.

H I R E K .

Arad és Vidéke.

— Vizsgálják a csángók telepét. A Gyo-rokra telepített csángók egészségügyi viszo-nyai felől annyi sok kedvezőtlen hírt vetett világga a fuma, hogy a belügyminiszter in-dítatva érezte magát a helyszínen hivatalos vizsgálat eszközését elrendelni, hogy ennek folytán mindenről a legalaposabban és legbiz-tosabban nyerhessen értesülést. A vizsgálat megejtésével dr. Oláh Gyula országos egészség-ügyi kormánybiztos bizott meg, ki e czélból a tegnap délutáni vonattal érkezett Aradra s a ma reggel induló vonattal megy Gyorokra. A megye részéről a vizsgálathan részt vesznek dr. Issekutz Károly megyei főorvos és Bánhidy Antal br. főszolgabíró. A vizs-gálat ki fog terjedni a telep fekvésére, a há-zak egészségügyi kívánalmaira, s a csángók egészségügyi viszonyaira.

— Gyászrovat. Özvegy Taba j d i Ká-rolyné urhölgyet ismét súlyos családi csapás érte. Édes anyja öz. Lippert Ferencné szül. Bauman Terézia tegnap 72 éves korá-ban elhunyt. A gyászestéről a család által kiadott gyászjelentés, a következőleg hangzik: Lippert János, Lippert Antónia, özvegy Tabajdi Károlyné, Lippert Imre mint gyer-mekek, Zrumeckzy Aladár mint unoka a saját

anya és nagynya öz. Lippert Fe-renczné szül. Bauman Teréziának, rövid szenvedés után, élte 72-ik évében, a magya-rádi szőlőben 1886. évi november hó 25-én, reggeli 8 órakor történt grászos elhunytát. A megboldogult drága halott hült tetemei a rón. cath. szertartás szerint ugyanonnán 1886. november hó 26-án, délután 2 órakor fognak a pankotai rón. cath. sírkertben örök nyuga-lomra tetetni. Áldás és béke poraira! Magya-rád, 1886. november 25.

— Casinói közgyűlés. Az aradi casino-egylet vasárnap tartott választmányi ülésén a közgyűlés megtartását december hó 12-ik napjának délelőtti 11 órájára tűzte ki. E köz-gyűlés fogja megállapítani a jövő évi költség-vetést s megválasztani az igazgatóságot s a hiányzó 5 választmányi tagot.

— A sikkasztó jegyző ügye. A volt zsigmondházi jegyző Boór Imrénék sikk-asztási ügye az érdekelt eljáróság, s ma-gánfelek beidézése mellett tegnap került vizs-gálat alá az aradi szolgabírósnál. Ez alka-lommal a sikkasztás ténye hivatalosan meg-állapított. Az összeg, mit Boór Imre a bíróval egyetértve hivatalos pénzekből elsikkasztott, 408 frta rug, miből azonban 300 forint már megtérített, s a hiányzó összeg visszatérítése is biztosítva van. Boór Imrénék azonban vannak más sikkasztásai is, olyanok tudniillik, mikkel magánosokat káro-sított meg az által, hogy a rabított fizetése-ket nem teljesítette, de a fölvetett pénz vissza sem adta, az ily uton sikkasztott pénzek összege a vizsgálat szerint körülbelül 250 frt; miből kár sem a községre, sem semmi hiva-talra nem hárul, hanem csupán azon magá-nosokra, akiknek bizalmával Boór visszaélt, hanem azért a fenylő megtorlás ezért is meg fog indíttatni, mihielyt sikerülend a sikk-asztót elfogatni. Eddig ugy látszik még biz-tonyságban jár, mert az utánna indított elfo-gatási megkeresésnek fogantaja nincs. — Nagy Biharországbán a gyorsaság — nem boszorkányság, még a szolgabíróságoknál sem.

— Garázda huszárok. Ugy látszik, már a huszárok is kezdenek elkorcsosulni, s nem ügyelnek arra, hogy a szép huszár név aljas módon be ne mocskoltassék. Az este is meg-feledkezett magáról két huszár, kik ittas ál-la-potukban a főterén oly zenebonát csaptak, hogy a rendőrök kénytelenek voltak őket rendreutasítani; hanem erre már fölébredt egyikben az önértzet s kardját kirántva, olyan mozdulatot tett, mintha meg akarná mutatni, hogy az ő ereiben is huszárvér buzog. Csak-hogy a rendőr is talpán állt ám s tán még jobban, mint a részeg huszár, s kikapva ke-zéből a kardot, egy elősietett másik rendőr-társa segítségével mindket hádfit bekísérte a városházára. Szegény huszár, mennyi meg-aláztatást szenvedett néhány percz alatt! Hát ami még ezután reá vár!

— Embertelen apa. B. Szabó Mi-hály 31 éves napszámos, családjával Aradra költözött, hogy itt keresse meg jövőre, mire neki és családjának szüksége van. Hej, de az élet ma általában mindenkinek nehéz, hát még a napszámosnak, kinek se tőkéje, se háza, munkája csak jó időben akad, enni pe-dig olyankor is kell, a mikor kereset nincs. Nem lehet aztán csudálni, hogy a nagy szük-ségben eziródás támadt a házassélek közt, melynek az lett a vége, hogy a férj végre beleunva a sok házi pör-patvarba, szóltanul elődalgott, nejt pedig három gyermekével, kik közül a legidősebb 6 éves, a legkisebb 3 hónapos, hátra hagyta a nyomornak. A nő kétségbeesésében a rendőrséghez fordult, mely megtette, amit tehetett, hogy Szabó el-len körözvényt bocsátott ki.

— A házmester urak kissé vigyázhat-nának. Az már egyszer igaz, hogy az inasok talán a világon sehol nem csinálnak olyan ga-iskolájuk

hogy a házak esengetyűinek nem igen hagynak békét, de az az örökös bosszantás sem jogosítja fel egyik házastestert sem arra, hogy borszállt olyan gyermekek fölött, kiknek a dologban semmi része s csak az azonos házastestert juttat, hogy akkor talált a kapuhoz éri, mikor a esengetyű megrántása után kiszaladt házastestere oda juttott, ki aztán nem kérdezte, hogy az ott talált fiú volt-e a esengetyű vagy pedig mások, hanem becsületesen fölkelte a meglepett fiút s meg kalapját is elvette. Ez a dolog különben még a rendőrség elé kerül s ott fog befejezést nyerni.

— Meggyilkolt jegyző. Temesvárról írják lapunknak november 24-ikéről: J eszenszky Ignác bírói jegyző, midőn a jegyzőségéről tegnap este Temesvárról hazautazott, Fibis határán ismeretlen tettes hátulról orozta meg; J eszenszky rögtön meghalt. A golyó hátul a bundán keresztül halott be és elől a szív táján jött ki. A meggyilkolt már közel 40 év óta véseli Fibisen a jegyzői tisztet, általános szeretetnek és közbizalomnak örvendett, meggyilkoltatása aznál nagyobb feltűnést kelt.

Kenygyűlt. Valami Márkus János nevezett nagyszemű illetőségű 21 éves kenygyűlt jött Aradra szerencsét próbálni, s a minap plakátot hirdette a nagy közönségnek, hogy mint tegnap délután fél három órakor a Tokoly-tető huzsuzor fogja körül nyargalni háromnegyed óra alatt. Igazának azon részét, hogy fél háromkor megkezdő futását, be is váltotta, körül is futotta a tét vagy 14-szer, míg ekkor a nagyon gyengén képviselt fizető közönség a kenygyűltöt már zsebre rakva, beiramodott a Forray-utczába, s a nagyszeműt gyermekekből álló néző közönséget a faképnél hagyta.

Nyilatkozat.

Az „Aradi Közlöny” 1886. évi november hó 23-án megjelent számában és a 1V. kerületre vonatkozó választásról szóló tudósításban foglalt megróvó kitételek miatt dr. Kell Lipót és Hindy Árpád urak között felmerült becsületbeli ügy előttünk lovasias uton elintéztetett.

Kelt Aradon, 1886. november hó 25-én.
Dr. Adler Lipót, s. k. Kóder Gábor, s. k.
Tenner József, s. k. Antalfy Endre, s. k.

A IV. kerületi választásról lapunk 324-dik számában közölt tudósításban a külön szavazó lapra vonatkozólag írottakat és különösen a „qualifikábilan és perfid” eljárást illető kifejezéseket a lapunk 325-dik számában közölt felvilágosítás kiegészítésével visszavontaknak kijelentjük. Arad, nov. 25. A szerkesztő.

Házának és a főváros.

— Erzsébet királyné a műcsarnokban. Felsőleges látogatást üdvözölhetett a képművészeti társulat Andrássy-utján díszes csarnok falai közt szerdán. A jubilearis kiállítás kétszer tekintette meg az uralkodó, s most a királyné Ő Felsége tisztelte meg látogatásával. Korán reggel, kevéssel kilenc óra után, robogott a műcsarnok elé a zárt udvari fogat, mely a királynét és Festetich grófnő udvarhölgyét hozta. Telepy Károly műtárnok értesítve a magas vendég várátlan megérkezését, előlépett a lépcsőházban üdvözölte a felsőgecs asszonyt. „A zért jöttem ily korán, mert zavartalanul szeretném meg nézni a kiállítást,” mondta a királyné, aztán levette fekete bundáját, a műtárnok kalauzálása mellett felsietett a lépcsőn. Hölgyolvasóink bizonyára szívesen veszik, ha röviden leírjuk a királynasszony tolett-jét. Ime: fekete testhez álló terno-ruha igen egyszerű díszszel, ugyan oly színű kis prémkarmantyu, fekete francia kalap toll-díszszel és vörös bársony visszahajlótokkal. Jobb kezében rózsafüsköl készült legyezőt tartott, melynek alapját sarga selyem takarta. A termekben éppen kevesen időztek, mikor a királyné ott járt. Azok, akik véletlenül ott voltak, tiszteletteljesen utat nyitottak Ő Felségének, ki sorba járta az összes kiállítási helyiségeket. Kiváló érdeklődéssel nézte az

„Először is önnek kell kijelentem, hogy ennyi önmegtagadással párosult valódi bátorságra még senki nem akadtam. Biztosítom, hogy valamennyi nő közt ön iránt a legnagyobb tisztelettel és hódolattal viseltetem.”

Zina főhajrással köszönt és ismét mosolygott.

„Ez tovább?” szölt vidáman.

„Zsebében oly terv van, melytől sikert remények. Görög asszony a szomszéd városban tartózkodik.”

„Görög német? Oh, ez jó! Ez pont-pás gondolat volt.”

„Görög kisasszony csak anyjával szökhetik meg. Rögtön értesítettem őt és epedve várja leányát. A szöktetésnek az én segélyem nélkül kell megtörténni. Hogy unokanővére e házat emelt fölve hagyassza a szöktetésre, hogy én az illő estén máshol legyek, valamelyik szomszédnál, a kit az ön anyja is ismer; úgy hiszem, hogy ezt hívják „ali-bi”-nek.”

„Herceget, ezt nagyon jól gondolta ki. Ajjam van a sor, esodálomatom ön irántan ki fejezni.”

„Görög kisasszony a mire szüksége van, mindent megtalál a kocsiában. A kocsi meg-bizható; egy másik jószágomról hozattam őt, itt nem ismerik és ismét visszamegy oda, a honnét jött; a szomszéd városban a legelső jele minden készen van. Mely napot tűzi ki?”

„Ha csak lehetséges, a holnapot!” válaszolt Zina minden gondolkodás nélkül. „Lis-sza napról-napra gyengébb.”

„De hát mi baja?”

„Meghal banatában. Engedje meg, hogy e szomorú tárgyról bővebben ne szöljak.”

A herceget meghajolt. Most már nem volt együgyű és az elrejtett szavakból is sokat értett.

„Tehát holnap este? De hogyan akarja a házból kivinni, a nélkül, hogy anyja észre ne vegye?”

„Van egy eszmém,” szölt Zina, fejét lehorgaszva. „Anyám másutt lesz elfoglalva... De ez az én titkom.”

„Helyes! Tud-e járni?”

Zina karjai vigasztalanul hanyatlottak le. „Járni? Nagyon félek attól, hogy nem tud! Messzire fog kelleni mennie!”

egyes köveket s nem egyszer megjegyezte: „Igen szép, nagyon csinos.” Különösen az uralkodó által megvásárolt festményeket méltatta hosszas megleltetésre, közbe-közbe kérdéseket intézve Telepyhez, a jelesebb magyar művészek eddigi működéséről, melyekre a műtárnok kimerítő választ adott. Közül egy óráig tartott a körút, míg a felsőgecs asszony végigjárta az összes termeket. Telepyvel is, udvarhölgyével is folyton magyarul beszélgetett a királyné és bucsuzása alkalmával is a mi nyelvünkön mondta: „A kiállítás valóban nagyon érdekes, igen örülök, hogy alkalmam volt megtekinteni.” Ezután lement az öltözőbe Festetich grófnő és Telepy által kíserve és mutató ismetelten megköszönt a műtárnok fáradozását, felvette fekete prémes felöltőjét és udvari fogatába ült. A műcsarnok előtt időzőkben összegyűlt közönség a királyné láttára lelkes éljenzésle tört ki. Ő Felsége egyenesen a budai királyi várpalotába távozott onnét.

— Lucskos vadászat. Átkozott időben folyt le a szerdai udvari vadászat. Ép gyülekezni kezdtek a régi lövészgyárban, mikor megerezt az eső s közbe-közbe könnyű böhö-hek szálltak le a komor felhőkkel takart ég-boltozatról a vadászok veres frakkjaira. Tiz-tizenöt perc alatt bőrig áztak valamennyien.

A vörös frakkok ereszténi kezdtek a színtűket s nem sokára csak úgy esurgott a lovasurak-ról a pipaesszínű lé, le a nyeregbe, patyolat-fehér szarvasbőr nadrágra, meg a lóra, mely zebrahárt kezdett ölteni. De a vadászatot azért megtartották. A király megígérte, hogy el-jön s ismervén Ő Felsége pontosságát, senki sem hagyta el a találkozó helyet. Tizenegy-kor pontban csakugyan megérkezett a király Lichtenstein Rudolf herceg és Flessner báró szárnysegéde társaságában, Gödöllőről Kaposztás-Megyérre nyitott udvari fogaton jött, itt sárga mörse és sebes galoppban a me-retre nyargalt. — Alig hogy Ő Felsége megérkezett, megkezdtek a hajszát, elől lovagolt a király, balján Esterházy Mik-lós gróffal közvetlenül utának Lichtenstein herceg és Flessner báró szárnysegéde, az-után a lovascsapat. A negyvenhat kopót be-eresztették a régi versenytérre levő nádasba, de az istentelen rossz időben még a rókák-nak sem volt kedvük elhagyni meleg odvai-kat. Soroksár irányában szimatoltattak ezután az ebekkel és miután itt sem tudtak szert-tenni a keresett rókaomárra, visszaváogaltak a nagy nádasba. Közül egy óráig tartó ke-resegtés után kiugrattak egy élemedett pél-dányt, mely Kőbánya irányában csalogatta a csapatot, aztán lyukba bujt, honnét nem tudták többé kizavarni. A király negyed ket-tőkor lovagolt vissza Megyérre.

— A járványok Budapestén. Chotera-eset szerdán egy fordult elő. Haláleset nem történt, gyógyultan elbocsátottak egyet s a korházban még 21 van ápolás alatt. A bel-ügyminiszter legújabbra szigorú rendeletet adott ki a télen át végrehajtandó öv intéz-kedésekről s kívánatos, hogy teljes fogamatja legyen, mert ha a járvány kitélőnél nálunk, a-vaszkor nagyobb bajtól tarthatni. — A himlő, bár lassan, de szintén csökken. Szerdán 12 újabb beteg szállítottak a korházba, meghalt 6, gyógyultan elbocsátottak 7-et, ápolás alatt maradt még 358. A Miksa-utca két lakásá-ból az összes lakókat ki kellett szállásolni, mert a zsufozt szobákban himlőbetegedés for-dult elő.

— A „Tribuna” sajtópör. A kolozs-vári törvényszék előtt szerdán folyt le az eskúdszéki tárgyalás N y á r á d i Simonnak, a megyesi magyar culturegylet elnökének a „Tribuna” szerkesztője. S e p t i m i A l b i n és kadoja S l a v i c i János elleni be-csületértési ügyében. Előkölt: Bíró Pál tör-vényszéki elnök, bírák voltak: Veres Ákos és Comanescu Sándor. Az eskúdszék mindkét vádlottat vétkesnek nyilvánította, mire a tör-vényszék S e p t i m i A l b i n t 8 napi és S l a v i c i Jánost 3 napi államfogházra ítélte.

„Az at bár nincs me-sz, de a kis teme-tőn keresztül kell menni; ha közelebb jönnének fölfelezhettek; az utnak ott hajlása van, ez reánk nézve nagyon előnyös. Nincs itt valami megbizható ember?”

„Senki” válaszolt a bátor leány. „De ha kell, viszem én őt. Nagy és erős va-gyok.”

A herceget meghajolt és határtalan hó-dolattal csókolt meg Zina derékszalagjának csúcát.

„Kisasszony, ez hódolata egy férfinak, a ki önnel szemben igen parányinak érzi magát.”

Zina, a kit eleinte a hódolat ome jele — az első, melyet rangjából férfitól kapott — zavarba hozott, fölemelte fejét és kezét nyújtotta Surovnak.

„Azt hiszem, herceget, hogy mindketten méltók vagyunk arra, hogy kölcsönösen meg-értsük egymást.”

Súrov nagy kedvet érzett magában, hogy a formás kezét megcsókolja; de eszébe jutott, hogy erre a pillanatra nem alkalmas, megszo-rította tehát, mint egy bajtárs kezét.

„Most menjünk!” szölt Zina. „Na fe-lejje anyámnak mondani, hogy szebb anan-á-szokat életében nem látott. Ennél nagyobb örömet nem szerezhet neki.”

Már éppen indult, midőn fájdalomtól el-telve megállt.

„Ah, én vigyázatlan! Az utazáshoz pénz kell és nekem majdnem semmim sincs! Atyámnak kellett volna irni.”

„Görög asszony gondoskodik erről, vá-szolt a herceget diszertén. „Elegendő pénz lesz nála...”

Zina nem mert a hercegre nézni, azon-ban nyakának és arcának pirosságát nem lehetett kizárólag a melegbás hőségének tu-lajdonítani.

„On nagyon jó,” szölt végre; „köszönm a szenvedő nevében.”

A társalgás ezután más fordulatot vett és változatosan folyt a grófnő megérkezéseig. Zina felhalszálta a pillanatot arra, hogy a láthatárról lejtjenek. Egy visszapillantás meggyőzte őt arról, hogy anyja a herceget a kerti sátorba vezeti. Hábózás nélkül a grófnő szobájába ment.

(Folyt. köv.)

— A primadonna esküvője. Erdélyi Marietta, az ismert vidéki operette-primadonna esküvője Nagy Boldizsár, állami tisztviselővel Kassán e hó 22-én ment végbe. A vőlegény unitárius lévén, a párt Derzsi Károly budapesti unitárius lelkész eskette. A vőlegény az egy élő Istenre esküdt, a menyasszony, catholikus letéve, a Szenthárom-ságra, Szűz Máriára és Mindeuszentekre. Esküvő után lakoma tartottak.

— Meghíusult postaalkasztás. A ked-dről szerdára virradó éjjel 1 órakor Budapest felől Tata-Tóvárosra jött 6. számú személy-onat több postai küldeményt vitt, közte egy 95.000 forint állami pénz tartalmazó pénzes-csomagot. Ez a csomag eltűnt. Még észre sem vették az eltűnést, mikor Tata-Tóváros-ról jött a jelentés, hogy a délután 2 óra 25 perczkor, a fővárosból érkezett 33. számú te-hervonat fekezője véletlenül megtalálta a pénz-es csomagot, az állomásához közel egy bokor aljában. Kiss Imrénnek hívták a becsületese em-bert, ki nyomban az állomásfőnökhöz sietett és értesítlenül átadta a talált pénzt. Miután bizonyos, hogy a pénzküldemény bűnös ke-zek útján került arra a helyre, hol azt Kiss Imre megtalálta, a postaigazgatóság a maga hatáskörében szigorú vizsgálatot indított meg, melynek azonban eddigéle nincs eredménye.

— Rövid hírek. A királyi Ő Fel-sége a bolessói, bürkösi és kövesdi róm. cath. s a csorno-holvai, kuzminai és szalóki görög cath. egyházközösségnek száz-száz forint ajándéko-zott templomi építkezésekre. — A torony-mászó Píchernek nagy a böcsülete a buda-pesti kőművesek közt, kik lakomát rendeztek tiszteletére. — A királyi curia dönt-vényben mondta ki, hogy a zsidó válpöröket szabályozó rendelet kedvezményei nem terjednek ki a Galiciából bevándorolt zsidókra s ezért a váló feleltől mindig követelni kell a honossá-g igazolását. — P h y l l o x e r a jelenléte el-constálta a torontalmegyei Szeles és az eszter-gommegei Párkányi községek határaitban s a szőlőköt ár alá helyezett. — L i k a - K r b a v a horvát megyében az izgatás nem igen hat: a tegnapielőt közgyűlés föltétlen bizalmat szava-zott gróf Khuen-Héderváry Károly bának. — A g y ö r i p ü s p ö k kétezer forint telket vá-sárolt Bony községben, templom és iskola szá-mára. — T e m e s v á r t a esőbe került Friedmann-cég szeszgyárat, mely 400.000 frta volt becsülete, az államkincstár vette meg 51.000 frton, 139.000 frtnyi követele fejében: a szesz-gyárat alkalmassint dohánygyárrá fogják átalá-kitani.

A nagy világ.

— Stefánia honorariuma. A Rudolf trónörökös nagy ethnographai vállalat: „Az osztrák magyar monarchia leírása” egyik leg-közlebbi füzeté kiváló érdekekkel is fog birni. Megjelenik benne ama három rajz, melyet Stefánia trónörökösnek Laxenburgból készített a vállalat számára. A rajzokért kiutalványoz-zák a „szabályozott” művészi tiszteletdíjat is, akár csak a többi munkatársaknak. A ki-ülönbség csupán az, hogy a fejedelmi mű-vésznek nem maga kapja a tiszteletdíjat, ha-nem kis leánykája: Erzsébet főhercegnő, ki-nek nevére az összeget takarékpénztárba te-szik. A főhercegnőnek kedves emléke lesz ez az édes anyósja.

— Magyar szöveg a Bismarck lapjában. A „Norddeutsche Allgemeine Zeitung” ked-den magyar eredetiben és német fordításban közölte a következő dicsőítő és elismerő írat-t, melyet a kereskedelmi miniszter megbí-zásából a rendőrfőnökség juttatott el hozzá: „Rudolf főherceg trónörökös ő fensége vő-lőksége alatt. Az 1885. évi budapesti általá-nos kiállítás országos bizottsága a „Norddeu-tsche Allgemeine Zeitung” szerkesztőségének Berlinben a kiállítás érdekében kifejtett buzgó működéséért elismerését és köszönetét nyilvá-nítja. Budapestén 1886. február 7. Matleko-vits elnök. Gróf Zichy Jenő, másodelnök. Schnierer igazgató. A „Norddeutsche Allge-meine Zeitung” kiemeli e megismerés foun-tosságát s megemlíti az elismerő okmány iz-léses kiállítását.

— Hymen a börtönben. A prágai fe-nyítőtörvényszék börtönének kápolnájában a legközelebbi kedden érdekes esküvő lesz. Na-hány nap előtt jutott a börtönbe Czize Antal, egy libez-itzi földbirtokosnak 24 éves fia, gyilkossági merénylet miatt. A fiatal ember-nek szerelmi viszonya volt egy Wondracsek Mari nevű eselédánnyal. Minthogy anyja és bátyja e viszonyt elleneztek, sőt arra akarták a fiatal embert kényszeríteni, hogy egy 40 éves özvegyet vegyen nőül, a szerelmes pár elhatározta, hogy együtt fog meghalni. Ne-hány hét előtt Czizek kedvesére csakugyan két lövést tett, magára pedig egyet, úgy hogy mindkettőjüket súlyosan sebesítve kellett kór-házba szállítani. Az orvosok megmentették életüket. Mindketten teljesen fölépültek s most is olyan forrón szeretik egymást, mint azelőtt. Czizek Antal, aki meglehető-sen vagyonnal bír, határozottan kijelentette, hogy nem vesz mást nőül, csak Wondracsek Ma-rit. Ép így ragaszkodik ez is kedveséhez s ennek védelmére előtt azon óhaját fejezte ki, hogy szeretné, ha esküvőük még advent előtt meg-tartatnék. Minthogy pedig Czizek evangélikus s a leány pedig catholikus, a vőlegény re-verzálist adott, hogy a házasságból születendő gyermekeket a catholikus vallásban fogja neveltetni.

— Élet a koporsóban. A legbátrabb em-beren is erőt vehet a földalás, hogy a porla-dozó holttestek között járva, egyik koporsóban az egyszerű életet találkozik. Erre vonatkozó-lag borsalmas epizódok beszél el Hauser tanár, ki a Szent-Anna épület sírboltját szorgosan átlá-nulmányozta. A sötét kripták csak egy gyer-tya halvány fénye világította meg, mely alig vetett elegendő világosságot a vékony papír-szelethez, hogy reá jegyezgetni lehessen. Gon-dolkozva állt a tanár egy szarkofág felirata előtt — néma csönd uralkodott a messze nyuló boltívek alatt. A tanár tekintete az írásról egy koporsóra esett, melynek korbáti előrése szét volt darabolva s benne egy rég elhunyt lány maradványait lehetett látni. A koporsóban egyszerűen mozdult valami. A ku-tató egy lépést hátrált. Elég bátor, hogy szembe nézzen azzal, a mi jönni fog, de mégis különös érzést kelt benne a váratlan dolog. A koporsóban a mozgás meg nem szü-

nik s a koporsó falának hégzagán keresztül, mintha fény szűrődne át. A tanár még egy lépést tesz hátra s a koporsóból — egy macska ugrik ki. Valószínűleg abból a macskasalá-d-ból származik, mely itt ültette föl tanyáját s melyet egy kutya földözbe vetén, e sírbolt földfedésére vezetett.

— Rövid hírek. Margit Zsófia főhercegnő öt hét folyamán aratják föl a bra-d-sini nemes hölgyalapítványi intézet fejedelm-esszonyává. — B u k a r e s t b ő l a nemrég alakult osztrák-magyar casino hálafelirátot in-tézet Ferenec József Ő Felségéhez, a tapasztalt hathatós gyámolításért. — A t r i e s t i o p e r a h á z b a n akkora sikerrel adták elő a Sinico „Spartaco” című új dalművét, hogy a zeneszerzőt a premieren harminczegyszer, más-dik estén huszszor kihívták. — V i c e n -z á b a u híttón pápa-ellenes tüntetés volt, a nép megmártogat egy ünneplő menetet s kato-náságnak kellett kivonulni: a tömeg ellenkezé-sült s számos sebesülés történt. — M e n g e r, Battenberg Sándor titkára, ki Sophiában a volt fejedelem magánügyeit rendezte, Bécsbe érke-zett, de az a gyász érte, hogy kis leánya ut-közben meghalt. — H e t v e n éves n ő, André Karolina nevű, halt meg e napokban Bécsben: mint koldus élt, párnája alatt pedig több mint tizezer forintnyi értékpapirt találtak.

S Z I N H Á Z.

— „A cigánybáró” elpusztíthatlan von-erőt gyakorol a közönségre. Minden újabb előadása egy premiere ingerével bír, elany-nyira, hogy szerdán este is zsufozt ház előtt került színe hetszder. Az előadás ma má-olyan gyösmenett és összerágó, hogy mi kívánni valót sem hagy fenn. S. V a d n a y Vilma mint Saffi elragadó szenvedélyvel jár-szik és énekel. N é m e t h János mint Ba-rinkay egy tökéletes alakítást visz véghez, míg tenorja oly üdén és ellenállhatatlanul cseng, hogy igazilvezet halgattai. Mikor ők ketten a „Ki es-ketett?” duót adják elő, a legkövetőbb mű-igényű habituek is freneticusan tapsolnak.

N y l a s s y halhatatlantja magát Zsupán-nal. Kiss Mihály olyan fesch és kedves Gábor diák, hogy kis szerepe jelentőségében megháromszorozódik. A verbunkos-nótát pom-pásan adja, gyújt vele, éppen úgy mint B o -r á n d a — tánczával, S p á n y i Lenke k. a. Cziprában kifogástalan. A karok — mint mindig — fáradszhatlanul működnek s a fel-vonások finálé „elementaris” erővel hatnak.

— Császár Imre, az aradi színház köz-kedveltségű bonvivántja, újévtől kezdve a buda-pesti nemzeti színházhoz szerződött. Császár tu-dvalegő néhány hónappal ezelőtt vendégszere-pelt a budapesti nemzeti színházban a „Váljunk el” Adhemárijában és „Tündérkőjű” Tristánja-ban s ugy a saját, mint a közönség elismeré-sével találkozott. — Császár Imre alig lesz pótolható színházunknál s a közönség bizonyára sokáig fog visszaemlékezni az ő saloniás. dis-ceret alakításaira.

— „Rosenkrantz és Guldensztern” kerül színe ma a színházban, az „Egy éj Velen-czében” című operette helyett, mely Spányi Lenke makacs rekedtsége miatt várta magára.

Irodalom és művészet.

— Egy kritikus naplójából. E cím alatt legközelebb igen díszes kiállításban fog meg-jelenni Milkó Izidor szellemes íróársunk új kötete. Lapunk mai tárczájában mutatva-nyul egy pár kiválóan szellemes fejezetet köz-lünk a kötetből; ezek, úgy hisszük, eléggé meggyőzőleg tájékoztak az olvasót a mű feltűnően érdekes voltára, mely G r i l l K á r o l y kir. udvari könyvkereskedő kiadásában fog megjelenni s a példányok közt lesz ötven japán-papírra nyomott is; e példányok egy-réze már meg is van rendelve és így azok, a kik ebből az amateur-kiadásból kívánnak, sürgősen küldjék be megrendeléseiket Grill Károly kiadóhoz Budapestre. — A könyv ára körülbelül 3 frt lesz kötte; az amateur-ki-adásból egy példány kötte 10 frt.

KÖZGAZDASÁG.

A vetések.

A földmívelés-, ipar- és kereskedelmi miniszteriumhoz a vetések állására vonatkozólag a múlt keddi napig be-érkezett hivatalos jelentések a mezőgazdasági helyzetről a következőképen nyújtják:

B u z a s e r o z s általában, daczára a hosszán tartott szárazságnak, az es zés be-álltával, endokivülén javult, sőt a korai gye-ngebb vetés is bokrosodásnak indult annyira, hogy különösen az Alföld északi részében le kell legeltetni. A tavaszi vetés alá a szántás és triglyázás folyamában van.

A r p á általában jól kelt és szépen fej-lődik.

R e p e z e nagy része, különösen a száraz időben vetett, kiveszett, és kiszáradt, a mi megmaradt, a felvidéken igen javult s szé-pen törődött, a mig az alföldön igen silá-nyan áll.

T e n g e r i mindenütt betakarítottat, a termés a dunántúli megyékben közép, az alföldön és az erdélyi megyékben különböző, átlag véve mennyiségre gyenge közép, minő-ségileg jó.

D o h á n y gyengén sikerült, levele apró, jól kiszáradt, simítása folyamában van.

B u r g o n y a már beharodott, a ter-més általában közép, kivéve az erdélyi me-gyeket, hol sok helyt alig adta meg a vető magot.

R é p a a felvidéken igen szűken fizetett. Alföld északi és déli részében a termés er-edménye közel áll a jóhoz, az erdélyi megyék-ben a répa apró maradt s alig adott közép-termést.

M e s t e r s é g e s t a k a r m á n y a a felvidéken az enyhe időjárás folytán buján

kifejlett s jó legelőt nyújt. A dunántúli me-gyekben a mag löhere mennyiségre gyenge, minőségére jó termést adott. Az alföldön a luczerna és löhere első kaszálása sikerült, a többinél gyengén fizetett.

T e r m e s z e t e s k a s z á l ó k. Erdély kivételével, hol egy a széná. mint a sarjú-termés kielégítő volt, egyebütt mindkettő igen gyengén fizetett.

L e g é l ő k az egész országban tete-mesen javultak s az állatoknak elegendő táp-lálékot nyújtanak.

S z ő l l ő b e f e d e s e j o b b á r a o r s z á g s z e r t e befejeztetett s kevés kivétellel már a trágyá-zás is megkezdett.

Vegyes közlemények.

— Az aradi kereskedelmi és iparka-mara f. évi d e c e m b e r h ő 1-én, azaz szerdán délután 5 órakor saját helyiségében teljes ülést tart, melyre a kamarai tag urak ezennel tisztelettel meghívattak. A nap-rendre kitűzve vannak: 1. A földmívelés-, ipar- és kereskedelmiügyi m. kir. miniszterium véleményekről leirata Apát-falva község folyamodványára országos és he-tivásárokon helypénz szedhetése iránt. 2. A budapesti kereskedelmi muzeum igazgatósá-gának megkeresése a vezetéke alatt álló inté-zet támogatása tárgyában. 3. Csánadmegey alispánjának átirata, melylél véleményezés végett Áttesi Gillicze mezőkövácsházi mézár-onnak kérvényét a marhahús kimerési árak meghatározása iránt. 4. A miskolci társ-kamara feltérjesztése az iránt, hogy az ipar-tanműhelyek növekedéi önálló ipartűzésre csak akkor jogosíttassanak, ha igazolják, hogy egy évig kizárólag szakmukával foglalkoztak. 5. Frank Henrik és fiaí osztrák gyárosok em-lékírata az árúvéjegy-törvény módosítására vonatkozólag. 6. Több brádi, körösbányai és kristóryi vegyes kereskedő folyamodványa ne-hány állítólag törvényellenesen vezetett ve-gyeskereskedési üzletének beszüntetése tár-gyában. Aradon, 1886. évi novemberhő 23. A k a m a r a i e l n ö k s é g.

S z e s z f ű l e t.

(November 25.)

(B.) Készár nagybán 25.50—25.75, ki-csinyben 26.25 hordó nélkül per 100 li-ter %.

Budapesti gabnatözsze.

(November 25.)

Mérsékelt kivitel, hasonló vételkedv, 14000 mm. forgalom, teljes arakkal. Tavaszi buza 8.91—8.92, új tengeri 6.06—6.07, tavaszi zab 6.47—6.49, új buza 8.72—8.73, kaposzta-repece 11.50—11.75.

Budapest, november 25. (Az „A r a d i K ö z l ö n y” eredeti távirata.) Az esti tözsze zárlati árfolyamai: Magyar aranyjára-dék 104.85, magyar papírjára-dék 93.90, ma-gyar hitelbank 304.—, osztrák hitelbank 292.40, London 126.—, Páris 49.75—.

Hivatalos árfolyam

a budapesti áru- és értéktözszen 1886. évi novemberhő 25-én.

Magyar aranyjárdék 6 sz.	104.25
Magyar aranyjárdék 4 sz.	104.25
Magyar papírjárdék 5 sz.	93.85
Magyar vasuti kölcsön	162.—
Magyar keleti vasuti államkötvény 1. kib.	99.65
Magyar keleti vasuti államkötvény 2. kib.	127.—
Magyar keleti vasuti államkötvény 3. kib.	117.25
Magyar földterhermentesítési kötvény	104.50
Magyar földterhermentesítési kötv. záradék	104.50
Temes-bányai földterhermentesítési kötvény	104.50
Temes-bányai földterhermentesítési kötv. zár.	104.50
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	104.50
Horvát-szlavon földterhermentesítési kötv.	105.—
Magyar szőlődezmaváltási kötvény	98.75
Magyar nyerevény-sorsjegy-kölcsön	123.50
Tízszázalékos és szegedi sorsjegy	125.—
Osztrák járdék papírban	83.90
Osztrák járdék ezüstben	84.90
Osztrák járdék aranyban	114.50
1860-iki osztrák államörjegy	139.—
Osztrák-magyar bankrészevény	872.—
Magyar hitelbankrészevény	302.—
Osztrák hitelintézetü részvény	200.90
1860. és kir. arany	5.93
Öst	—
frankos arany (Napoleonöndör)	9.95
ömet birodalmi márká	61.75
öndon (3 havi váltókért)	126.—
ömarkos	12.35

BUDAPESTI TŐZSDE.

November 24

Pénz	Ar
M. kir. aranyár. adóment. 4%.	104 45
" papíráradék adóment. 5%.	93 80
M. vasúti köl. 120 frt o. é. (300 fr.) 5%.	152 —
M. v. köl. 120 frt egy. dbkban	1 175
M 1869. kel. v. á. kötv. (els.) adóment. 5%.	99 65
M. 1873. kel. ár. v. ezb. (els.) adóment. 5%.	123 50
M. 1876. kel. aranyban (els.) adóment. 5%.	117 —
M. kir. nyereség-kölcsön 100 frt 50 frt drbjá	123 50
Tiszai és szegedi kölcsön 4%.	125 —
M. k. földm. kötvények 5%.	104 50
1867. zárad. 5%.	104 50
M. k. földm. kötvények 5%.	104 50
1867. zárad. 5%.	104 50
M. k. földm. kötvények horvát-ors. 5%.	105 —
M. k. földm. kötvények erdélyi 5%.	104 50
" erdélyi jelz. urb. vk. (100 forint) 5%.	98 —
Szőlődezmavált. kötv. (100 frt) 5%.	98 75
Pest városi kölcsön 1870. évből 6%.	106 —
1871. évből 6%.	108 —
Budapesti f. 1880. kölcsön 6%.	101 25
Budapesti bankgy. részvén. 101 25	101 75
Magy. ált. hitelbank 300 75	301 —
Magy. jelz. hitl. II. kib. in. elismv. 143 75	144 —
Magy. lez. és pénzváltó 104 25	104 50

Pénz	Ar
Magy. z. bank részvény-társaság	289 70
Osztrák hitelintézet	289 90
Osztr.-magyar bank	872 —
I. yar iparbank	150 —
Pesti ereek. bank	678 —
Bécsi bizt. társulat	208 —
Bécsi élet- s jár. bizt. társ.	210 —
Első budapesti bizt. társ.	3140 —
Fonciere pesti bizt. társ.	69 —
Magyar-francia bizt. társ.	201 —
Pannónia viszb. társ.	855 —
Concordia malom	472 —
Első budapesti malom	1050 —
Erzsébet malom	223 —
Hengermalom	590 —
Luiza malom	285 —
Molnárak és sütők malma	380 —
Pannónia malom	750 —
Viktoria malom	280 —
"Adria" m. tengeri hajóz. részv. t.	—
Alföld-fiumei vasút 5%	189 —
Bátaszék domb.-zákány vasút 5%	181 50
Déli vasút 5%	104 —
Északkeleti vasút 5%	172 50
Erdélyi vasút 5%	185 —
Győr-sopron-ebenfurti vasút 5%	—
Kassa-oderbergi vasút 4%	151 50
Magyar galicziai vasút 3%	177 —
M. ny. v. (sz.-győr-grázi vasút 3%)	172 —
Osztrák államvasút 3%	247 —
Pécs-barcsi vasút 3%	—
Tisza-vidéki vasút 3%	251 —
Osztr. dunagőzhajózási társ. 3%	375 —

Pénz	Ar
Pesti közuti vaspálya	475 —
Pesti közuti vasp. élvezet jegyek	280 —
Budapesti III. ker. takarékp.	90 —
Országos központi	505 —
Pesti hazai első	7850 —
Egyesült Budapest fővárosi takp.	470 —
Magyar ált. takarékp. részvény	92 —
Alagut	150 —
Általános waggon kölcs. társaság	78 —
"Franklin"-társulat	218 —
Ganz és társas. vas. és gépgyár	818 —
Gschwindt-féle szeszgyár	370 —
Gyapjú. és biz. I. magyar	258 —
Keresked. épülete	650 —
Könyvnyomda "Atheneum"	580 —
Pesti	1150 —
Kőszénb. és téglagy. (Drasche)	261 —
Nemzetközi waggon-kölcsön-részv. társaság	78 —
Pesti építő-társaság	—
Rimamurány-salgótarj. vas. rvt.	97 50
Salgótarjáni kőszénb.	153 —
Schlick-féle vas. és gépgyár	176 —
Schlick-féle vas. és gépgyár II. kib.	—
Serfőző első magyar	900 —
Sertészlázló	310 —
Sósuti kőbánya	—
Spódium- és csontlisztgyár	160 —
Szálloda-részvénytársaság	105 —
Tégla- és mészetgy. ujlaki	189 —
Török dohányrészvény	62 —
Gőztéglagyár kőbányai szelv. nélk.	270 —
M. jelz. bank ny. kölcsönkötv. 5%	104 75

Pénz	Ar
M. földhitelint. papírréték 5%	101 25
" " " " 4 1/2%	96 25
" " " " 4%	93 50
" " " " 5%	127 50
" " " " 5 1/2%	102 50
Kisbirt. orsz. földh.-int. 5 1/2%	101 —
Osztr.-magyar bank o. é. 5%	101 75
" " " " 4 1/2%	102 25
" " " " 4%	100 60
" " " " 4 1/2%	101 60
" " " " 4%	101 90
" " " " 4 1/2%	98 50
Pesti keresked. bank 6%	102 —
" " " " 5 1/2%	102 50
" " " " 5%	101 50
Albina tak. és hitelint. 6%	101 —
Elsőségek.	—
Budapesti lánchíd 5%	106 —
Lloyd- és tőzsdé-épület 5%	99 50
M. sz. k. orsz. vörös-kereszt sorj.	9 60
Osztrák vörös kereszt-egylet	14 50
Pénznemek.	—
Ca.-kir. arany (vert)	5 93
Ca.-kir. arany (kör)	5 92
Osztrák-magyar 8 frtos arany	9 94
20 frankos arany	9 94
Osztrák és magyar ezüst	—
Német birod. bankj. vagy ezekkel egyenért. bankj. (100 márkáért)	61 70
Ném. bankp. 100 ném. bir. márkáért	61 80
Amsterdam 100 hollandi frtért	103 90
Páris 100 frankért	49 67
Svájci pénzpiacon 100 frankért	49 65
London 100 font sterlingért	125 85

987—886.

Árlejtési hirdetmény.

A város részére a jövő évben szükséges festékárak szállításának elvállalása iránt f. é. nov. 30-dikán, délelőtt 10 órakor árlejtést fog a gazdasági szék tartani. Bánompénzül leteendő 10 forint. Árver lni lehet szóval, vagy írásbeli zárt ajánlatokkal, mely utóbbiakhoz a bánompénz melléklendő s melyekben kifejezve kell lenni,

hogy a vállalkozni kívánó a feltételeket ismeri és azokat elfogadja. A feltételek, amelyekben a szállítandó festék árak, úgy a kiküldési árak is ki vannak tüntetve, előzőleg is a gazdasági szék elnökénél, Parecz István tanácsnok urnál megtekinthetők.

Arad sz. kir. város gazdasági székének 1886. évi november 16-án tartott üléséből.

Varjassy Lajos,
aljegyző.

Schenk E. fűszer- és csemegeárú üzlete.

Nürnbergi mézes-sütemények.

Van szerencsém az aradvárosi és vidéki mélyen tisztelt közönség beeres tudomására hozni, hogy a legutóbbi vásár alkalmával a szabadságtérten felállítva volt sátramban felhalmozott saját gyáramban készített fűszeres mézeskalácsos sütemények és pedig kitűnő finomságú drezdai, nürnbergi és párisi pástétomokat, valamint lipcsei fánkakat végkép elárusítottam.

Mintán süteményeim e szerint Aradon is elismerésnek és közkedveltségnek örvendtek, indítatva érzem magamat Aradon egy kizárólagos főraktárt létesíteni, melylyel Arad és vidéke részére

SCHENK E.

fűszer- és csemege-üzletét, (szabadságtér, ó-városház-épület) biztam meg, hol süteményeim mindig friss minőségben és eredeti gyári áron kaphatók.

Midőn erről a n. é. közönséget értesíteni van szerencsém, mara tam továbbra is n. b. pártfogásukat kérve

kiváló tisztelettel

Oertel Károly.

706—1.2

7191.
1886. szám.

Alkútgyalási hirdetmény.

Közírré tétetik, hogy a lippa-tótvárad kincst. uradalomhoz tartozó alább felsorolt bértárgyaknak hasznosítása végett az alulírt helyeken és napokon alkútgyalás tartatik, melyre bérelni szándékozók 10% bánatpénzzel ellátva ezennel meghívotnak.

A feltételek az alulírt helyeken — melynek kerületéhez az illető bértárgy tartozik — megtekinthetők.

Alkútgyalásra bocsáttatnak:

Folyó szám	Helység, melyben a bértárgy fekszik	Bértárgy, elnevezése és kiterjedése	A bérlet kezdeté	Bértartam	Kiküldési ár év és hol- danként
A lippai kincst. ispánságnál 1886. december 6-án d. e. 10 órakor					
1	Lippai	C kivágás 1 800/1000 hold	1886. nov. 1.	2	51
2	Lalasinzi	gyalu vinilor 21 800/1000 hold	1886. nov. 1.	1	22
3	Kövesdi	I. sz. dűlőföld 111 800/1000 hold	1886. nov. 1.	3 év	3
4	"	III. 94 800/1000 hold	1886. nov. 1.	2	61
5	"	Miku Partenie-féle birtok 8 1015/1000 hold	1886. nov. 1.	2	—
Vályemárei kincst. ispánságnál 1886. december 7-én d. e. 10 órakor.					
6	Bulzai	Majorföld 1053 1400/1000 hold	1886. nov. 1.	—	37
7	Pozsogai	házhelyek 5 hold	1886. nov. 1.	1	50
8	Gyuliczai	jegyzői föld 6 154/1000 hold	1886. nov. 1.	7	15
9	"	porond 1 351/1000 hold	1886. nov. 1.	2	—
10	"	Rekettyés 3 1445/1000 hold	1886. nov. 1.	3 év	2
11	Pernyesti	" pagma 800 □ öl	1886. nov. 1.	6	—
12	Válemarei	halászat	1886. nov. 1.	2	—
13	Pozsogai	"	1886. nov. 1.	2	—
14	Lalasinzi	"	1887. jan. 1.	10	—

Arad, 1886. november hó 19-én.

M. kir. államjóságigazgatóság.

Nyomatja és kiadja a „Széchenyi irodalmi intézet" Aradon,

CACAO
CHOCOLADE

VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE

melyek az első bécsi konyhaművészeti kiállításán a legmagasabb díjjal, a kitüntetés oklevéllel lettek megjutalmazva, csak hatóságilag beiktatott védjegyük és cégük alatt valódiak. Kapható minden hírneves kereskedő urnál és csemegekereskedőnél, Aradon

ELIAS ARMIN urnál.

Vidékre postai utánvétellel küldetnek szét.

Victor Schmidt & Söhne,

es. kir. orsz. enged. gyárosok.

Gyár és központi szétválasztási hely: Bécs, V. Allee-gasse, Nr. 48. (a déli vasút mellett.)

20498—86.

Hirdetmény.

Az Aradvárosi kúthatárbeli kataszteri felmérések befejeztétven, az erről szerkesztett térképvázlatok azon czélból tétetnek ki f. é. novemberhő 25-én kezdődő 5 napi közszemlére az adóügyi osztály első számú helyiségében, hogy ezen idő alatt azt az érdekeltek betekinthevén, nevükre bemért birtoktestek tárgyi aazonosságát tekintetében felmerülhető esetleges megjegyzéseiket megtehessek és okmányokkal indokálk alapján a bemérések végleg helyesbítettessanak.

Arad, 1886. november 24.

A városi tanács.

988—1886.

Árlejtési hirdetmény.

A város részére a jövő évben szükséges olaj és Milly-gyertya szállításának elvállalása iránt f. é. novemberhő 30-án, d. e. 10 órakor árverést fog a gazdasági szék tartani. Kiküldési ár egy kgr. Milly-gyertyára 98 kr., egy mmáza tiszta legfinomabb minőségű rafinírozott olajra 38 forint. Bánompénzül leteendő 20 forint. Árlejtési lehet szóval vagy a szóbeli árlejtést megelőzőleg benyújtandó írásbeli zárt ajánlattal, mely utóbbiakhoz a bánompénz melléklendő, s melyekben kifejezve kell lenni, hogy a vállalkozni kívánó a feltételeket ismeri és azokat elfogadja. A feltételek előzőleg is Parecz István tanácsnok urnál megtekinthetők.

Arad szab. kir. város gazdasági székének 1886. évi november 16-án tartott üléséből.

Varjassy Lajos.

Lópokróczok, plaidek, gyapju-, utazó- és pelúche takarók.

Alapított 1827-ben. **SPITZER JAKAB és FIA** Alapított 1827-ben.

posztó-, gyapjuszövet-, vászon- és szőnyeg-kereskedése Aradon.

Ajánlja a téli évadra

dusan felszerelt raktárát

legjobb minőségű és legdivatosabb

brünni, angol és francia

férfi-ruha és téli-kabát szövetek,

erdélyi, grázi Cheviot és Stajer

vizmentes „Moró“-féle lodenokban,

továbbá mindennemű

peruvienne, dosking, posztó és tüffelekben,

a legolcsóbb árak számítása mellett.

Dus választék Jäger-féle czikkekb.

Öltönyök elkészítése, kívánatra a legjobb munkaerők által és minden ár mellett elvállaltatnak.

Nagy raktár futó- és egyéb szőnyegekben.

Ló-pokróczok, plaidek, gyapju-, utazó- és pelúche-takarók.